

[Carlsen-Skiødt.]

var adskillige Ting, han kunde have ønsket anderledes. Nu er det jo sket adskillige Gange i de Aar, den højtærede Minister og jeg har drøftet forskellige Sager her i Rigsdagen, at vi ikke har været enige, men jeg maa indrømme, at i dette Tilfælde er jeg enig med den højtærede Minister. Der er adskillige Ting i det Lovforslag, vi her har faaet oversendt fra Landstinget, som ogsaa jeg kunde have ønsket anderledes. Men hvis man skal naa til et Resultat, hvorom alle Rigsdagens Partier kan blive enige, maa man prøve paa at imødekomme hinanden paa forskellig Vis, og dette Lovforslag bærer da ogsaa Mærke af, at det er et Kompromis mellem de forskellige Partier. Lovforslaget har jo gentagne Gange været til Behandling, det har haft en ret trang Vej her i Rigsdagen, men nu er man naaet til et Resultat, som efter min Mening er frugtbart.

Jeg skal ikke gaa ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, jeg skal overhovedet ikke sige noget om de to første Afsnit. Den højtærede Minister har udtalt sig om enkelte Punkter, og for øvrigt er denne Del af Loven i høj Grad bygget paa den gamle Lov, med Forbedringer hist og her, saaledes som Nutiden kræver det. Det var heller ikke denne Del af Lovforslaget, der voldte Vanskeligheder de to Gange, det har været til Behandling tidligere her i Tinget.

Det, der voldte Vanskelighederne, var det tredje Afsnit, om Fremgangsmaaden ved Ændringer i Landets kommunale Inddeling. Man kunde kun være glad for at høre Ministeren udtale for et Øjeblik siden, at den nuværende Indlemmelseslov havde adskillige svage Sider. Det er ogsaa min Opfattelse af den. Bl. a. havde den den svage Side, at den endelige Afgørelse trods Kommissionsbetænkning og -indstilling laa hos Ministeren. Det kunde have sine Vanskeligheder, og Vanskeligheder har ogsaa vist sig. Nu ved jeg godt, at i alt Fald i enkelte Tilfælde har den sunde Fornuft sejret, saaledes at Bestemmelsen ikke har medført saa megen Fortræd, som man maaske kunde have befrygtet, men jeg maa alligevel udtale min Tilfredshed med, at der dog er sket nogen Forandring paa dette Omraade.

Nu skal der nedsættes et Nævn, og jeg er ganske enig med Ministeren i, at det er et Gode, at Nævnet ikke nedsættes for

det enkelte Tilfælde, saadan som Kommissionerne blev det tidligere, men at det bliver et permanent Nævn, valgt paa 6 Aar, et Nævn, som altsaa formodentlig vil komme til at staa meget mere frit og selvstændigt ved Afgørelsen af de enkelte Forhold. Man maa indrømme — det vil jeg ogsaa gerne udtale i denne Anledning —, at Indlemmelse eller Adskillelse af Dele, som hidtil henholdsvis har været hinanden uvedkommende eller har hørt sammen, er en meget vanskelig Sag at faa bragt i Orden, fordi Interesserne ligger saa forskelligt. Her vil jeg mene, at et Nævn, der vælges paa 6 Aar, vil have Mulighed for at staa mere frit og uhildet og derfor ogsaa være i Stand til at træffe en Afgørelse, som maaske dog i nogen Maade kan tilfredsstille begge Parter.

Der er jo imidlertid en Svaghed ved Nævnets Afgørelse — Ministeren nævnte det ogsaa —, nemlig at Nævnets almindelige Flertalsafgørelse kan sættes ud af Kraft, idet Ministeren, naar 3 Medlemmer har en anden Opfattelse end Flertallet, støttet til disse 3 Medlemmer kan træffe en anden Afgørelse. Det er ikke demokratisk, og det kan ikke kaldes Folkestyre, men jeg forstaar jo, at man ikke har kunnet komme længere denne Gang, og derfor maa vi tage det saaledes og saa tage de Fremskridt, som Lovforslaget i øvrigt byder os.

Og det byder jo adskillige Fremskridt. Grænserne for Sogneraadets Virksomhed og Arbejdsmetode er trukket meget klarere op, og dette kan have sin Betydning ikke mindst i den økonomiske Styrelse. Jeg kan ikke sige, at Sogneraadens Selvstyre er blevet udvidet, eller at Selvstændigheden er blevet gjort større. Det kommunale Selvstyre er ikke blevet styrket, men Linien er blevet trukket klarere op, og dette kalder jeg en Fordel.

Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa Lovforslagets enkelte Paragraffer. Jeg skal blot til Slut udtale, at efter min Mening er der ved den Tilslutning, som Lovforslaget har faaet i Landstinget, opnaaet noget positivt, som vi fra vor Side kan være tilfredse med, selv om der vedblivende er væsentlige Mangler. Nu vil man altsaa faa Lejlighed til at prøve Loven i Praksis, og skulde der ved Administrationen af Loven i kommende Aar vise sig alt for store Mang-